

Afwegingskader rolstoelvoorzieningen

Het zich kunnen verplaatsen in en om de woning. Hiermee worden bedoeld de verplaatsingen die in en direct vanuit de woning worden gedaan. Daarom gaat het hier om cliënten die zich dagelijks zittend verplaatsen en daarom zijn aangewezen op een rolstoel.

- a. Het kunnen ontmoeten van medemensen en op basis daarvan sociale verbanden aangaan. Rolstoelen voor het zogenaamde 'incidentele' gebruik worden alleen verstrekt als dit bijdraagt aan het ontmoeten van medemensen en het aangaan van sociale verbanden. Incidentele rolstoelen die bijvoorbeeld alleen bedoeld zijn om te wandelen komen dus niet voorstrekking in aanmerking.
- b. De sportrolstoel wordt niet gerekend tot een rolstoel voor het verplaatsen in en rond de woning.
- c. Ten aanzien van mantelzorgers zal door het college rekening worden gehouden met hun belangen. Dat kan bijvoorbeeld betekenen dat als de mantelzorger niet in staat is om de rolstoel in alle omstandigheden te duwen, er een elektrische- of motorische duwondersteuning verstrekt kan worden.

Afwegingskader vervoer

1. *Het zich kunnen verplaatsen per vervoermiddel in de eigen woon- en leefomgeving*
 - a) Het zich kunnen verplaatsen per vervoermiddel is de mogelijkheid om in de eigen woon- en leefomgeving te gaan en staan waar men wil. Er wordt gesproken over het verplaatsen in de eigen woon- en leefomgeving, waarbij gedacht moet worden aan verplaatsingen in een straal van ongeveer 25 kilometer rond de woning. Buiten dit gebied kan gebruik worden gemaakt van de mogelijkheden van het bovenregionaal vervoer, dat Valys in opdracht van het ministerie van VWS verricht
 - b) Driewiel fietsen (ook driewielligfietsen) en scootmobielen worden alleen toegekend als er ook sprake is van voldoende verkeersinzicht en als cliënt zelfstandig gebruik kan maken van de fiets/scootmobiel.
 - c) Alleen wanneer de belanghebbende vanuit medische overwegingen niet in staat is om zonder begeleiding gebruik te maken van het collectief vervoer kan een indicatie voor (kosteloze) begeleiding worden afgegeven. Het college beoordeelt of er tijdens de rit daadwerkelijke sprake kan zijn van uit te voeren medische handelingen. Alleen op deze grond kan een indicatie voor medische begeleiding tijdens het collectief vervoer verstrekt worden. Het gaat hierbij nadrukkelijk om een ondersteuningsbehoefte tijdens het vervoer zelf en niet op de plaats van bestemming. Wanneer betrokkene een indicatie voor begeleiding heeft dient er ook altijd een begeleider mee te reizen. Medische begeleiding in het collectief vervoer (begeleider reist gratis) kan worden toegekend indien naast bovengenoemde voorwaarden eveneens wordt voldaan aan de volgende criteria:
 - de cliënt is niet in staat om zelfstandig met het collectief vervoer te reizen én
 - de hulp van de chauffeur bij het in- en uitstappen van het collectief vervoer is onvoldoende én
 - de cliënt is aangewezen op hulp tijdens of na het reizen, welke niet door de chauffeur kan worden gegeven.

- d) Een rechthebbende komt alleen voor de in 6.7 lid 5 sub a, b, c, f en g van dit besluit genoemde individuele maatwerkvoorzieningen in aanmerking als:
 - a. zijn beperkingen het gebruik van een collectief aanvullend vervoersysteem onmogelijk maken, of
 - b. een collectief aanvullend vervoersysteem niet beschikbaar is.
 - c. Bij personen met een zeer geringe loopafstand (+/- 100 meter), zal het college beoordelen of een voorziening voor de zeer korte afstand noodzakelijk is.
- e) De belanghebbende die in aanmerking komt voor een voorziening in een scootmobiel en een andere uitvoering wenst dan de voor hem goedkoopst compenserende voorziening draagt zelf de meerkosten.

Een sportvoorziening wordt op grond van de Wmo alleen verstrekt als:

1. Wanneer het voor de cliënt zonder sporthulpmiddel niet mogelijk is om een sport te beoefenen en de kosten hiervoor aanzienlijk hoger zijn - dan de gebruikelijke kosten die een persoon zonder beperkingen heeft voor dezelfde (of een vergelijkbare) sport -, kan een sportvoorziening worden verstrekt. Dat kan een sportrolstoel zijn maar ook een ander hulpmiddel. Op grond van eerdere regelgeving Wmo en jurisprudentie kan worden gesteld dat het redelijk is om maximaal eens per drie jaar hiervoor een vergoeding te verstrekken. De aanvrager moet aantonen dat er sprake is van een actieve sportbeoefening. De ervaring leert dat sportclubs, sponsors of fondsen vaak bereid zijn een deel van de kosten te vergoeden. Bovendien kost sporten zonder beperking ook geld dus mag van de aanvrager zelf ook worden verwacht dat hij een deel van de kosten draagt.
2. verstrekking ervan noodzakelijk is om medemensen te kunnen ontmoeten of sociale verbanden aan te kunnen gaan.
3. De hoogte van den PGB voor aanschaf en onderhoud van een sportrolstoel wordt bepaald op basis van het laagste tarief voor een sportrolstoel in natura gebaseerd op minstens twee goedgekeurde offertes voor een goedkoopst adequate voorziening, rekening houdend met alternatieve financieringsmogelijkheden door of namens cliënt zoals fondswerving. De offertes worden door de cliënt opgevraagd aan de hand van een Plan van Eisen zoals dat is opgesteld door de Wmo-consulent. Van cliënt wordt verwacht dat actief wordt gezocht naar alternatieve vormen van (deel)financiering.
4. het college verstrekt een sportvoorziening niet in natura.
5. als er andere, voor de hand liggende, oplossingen zijn om medemensen te ontmoeten en het op basis daarvan sociale verbanden aangaan, wordt er geen sportrolstoel verstrekt.

Afwegingskader woonvoorzieningen

1. Bij het verstrekken van een pgb voor verhuizing en/of herinrichting houdt het college rekening met de mate waarin de verhuizing te verwachten of te voorspellen was. Bij een te verwachten of voorspelbare verhuizing wordt in principe geen pgb toegekend. Een verhuiskostenvergoeding wordt verstrekt in natura of als PGB. Een indicatie voor verhuis- en inrichtingskostenvergoeding vindt plaats voor de duur van 6 maanden, mits het college de reële verwachting heeft dat er in die periode daadwerkelijk een geschikte woning vrijkomt. De indicatie kan eenmalig worden verlengd met 6 maanden.
2. Grote woningaanpassingen versus verhuizen

In de oude Wmo kende men het verhuisprimaat, dat wilde zeggen dat de woning alleen werd aangepast wanneer verhuizen naar een geschikte woning niet mogelijk of niet de goedkoopst adequate oplossing was. Het verhuisprimaat werd opgelegd wanneer woningaanpassingen boven een bepaald normbedrag uit kwamen. Dit om te voorkomen dat de gemeente voor onbeheersbare kosten kwam te staan.

In de nieuwe Wmo wordt de nadruk voor alle soorten aanvragen gelegd bij het onderzoek naar de persoonskenmerken en de mate waarin de aanvrager de noodzaak tot hulp of voorzieningen had kunnen voorzien. Als uiteindelijk een maatwerkvoorzieningen nodig is (dat kunnen woningaanpassingen zijn) wordt wel - onveranderd- de goedkoopst adequate voorziening verstrekt. Bij met name grote woningaanpassingen zal dus nog steeds de afweging worden gemaakt of dit de goedkoopst adequate oplossing is. Om discussie over wat al dan niet grote woningaanpassingen te objectiveren en richting te geven zal nog steeds het verhuisprimaatbedrag (zie Financieel besluit) worden gehanteerd. Als de kosten boven dit bedrag komen, en geen sprake is van zwaarwegende redenen waardoor aanpassen toch noodzakelijk is, worden geen woningaanpassingen toegekend maar wordt de cliënt geadviseerd te verhuizen en wordt eventueel – indien nodig- ondersteuning geboden bij het vinden van geschikte woonruimte. Deze mogelijkheden tot ondersteuning zijn zeer beperkt omdat de gemeente geen invloed heeft op de woningmarkt maar kunnen bestaan uit plaatsing op de lijst voor vrijkomende rolstoelwoning of hulp door een cliëntenondersteuner bij het zoeken op WoningNet of Funda.

3. Door het stallen van scootmobielen wordt eerst gebruik gemaakt van de reeds aanwezige stallingsmogelijkheden. Indien deze niet of onvoldoende aanwezig is wordt samen met cliënt naar een mogelijke oplossing gezocht. Alleen als er geen andere mogelijkheden zijn zal worden overgegaan tot het plaatsen van een berging. Hierbij moet rekening worden gehouden met de regelgeving met betrekking tot het plaatsen van een bouwwerk.
4. Stalling van een niet elektrische fiets of driewiel fiets wordt in principe als algemeen gebruikelijk beschouwd. Voor stalling van een elektrische fiets of driewiel fiets komt alleen het creëren van een oplaadmogelijkheid voor verstrekking in aanmerking.

Voorbeelden van algemeen gebruikelijk voorzieningen:

- bromfiets/brommobiel;
- autoaanpassingen zoals automatische transmissie en stuurknuppel;
- personenauto;
- douchekop op glijstang;
- (één)hendelmengkraan; fiets met hulpmotor / elektrische fiets / fiets met lage instap / bakfiets / fietskar / aanhangfiets / tandem (met of zonder hulpmotor);
- stalling voor een fiets of driewiel fiets;
- wasdroger;
- sokkels voor het plaatsen van een wasmachine c.q. koelkast;
- kookplaat en afzuigkap;
- thermostatische mengkraan;
- verhoogd toilet;
- tweede toilet/sanibroyeur;
- wandbeugels;
- antislipvloer/antislipcoating;
- renovatie van badkamer en keuken*;
- verwijderen van een bad*;
- aangepaste box;
- aankleedtafel voor kinderen tot 3 jaar;
- airco: losse airco-units;
- centrale verwarming;
- zonwering (inclusief elektrische bediening);
- ophogen tuin of bestrating bij verzakking;
- hobbyruimte (ook voor het aanpassen of bereiken is geen vergoeding mogelijk);
- mobiele telefoon.

* Bij de Wmo wordt ervan uitgegaan dat elke badkamer of keuken eens in de zoveel jaar (15 jaar/20 jaar????) vernieuwd wordt. Bij een aanvraag voor een woningaanpassing van een badkamer of keuken wordt rekening gehouden met de leeftijd van de badkamer of keuken. Als een keuken of badkamer ouder is en volgens gangbare norm voor vervanging in aanmerking komt, wordt de bijdrage vanuit de Wmo nul?

Bovenstaande lijst is slechts een greep uit de voorzieningen die als algemeen gebruikelijk worden beschouwd.